

JAUME BARTUMEU CASSANY

President de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra

Cal una perspectiva de futur

Dues majories absolutes de DA deixen un país mig esbalçat

Després de dues legislatures amb majoria absoluta de DA al Consell General el país es troba al llindar d'esbalçar-se.

Les andorranes i andorrans s'han cansat d'escoltar els anuncis de reformes successives sense veure cap pla global per a dur-les a terme.

La política no es pot tractar com si fos un expedient rere un altre. Cal que es presenti una visió global que organitzi els projectes que es proposin. Però no se n'ha vist cap, ni en forat ni en finestra.

Hi ha un convenciment generalitzat que el país està pitjor que no estava el juny del 2011 quan l'onada taronja encapçalada per Toni Martí ens va succeir al Govern.

D'això vam parlar el dissabte passat en el Consell Nacional d'SDP, reunit per comentar la situació política i les perspectives actuals, atesa la propera finalització de la legislatura 2015-2019 del Consell General.

Portem més d'un any denunciant que "...s'ha anat evidenciant la cada cop menys indissimulada submissió del Govern als mandats del Govern espanyol. Des de Madrid es va marcant la pauta de l'evolució legislativa andorrana i es fan llistes dels nomenaments de Govern" (Plaça del Poble de l'edició del *Bon-Dia* del dimarts 28 de febrer del 2017).

És una evidència que els governs presidits per Toni Martí han dut a terme un basculament de la política del Govern d'Andorra cap al sud.

Ja ho escrivia en aquesta Plaça del Poble de l'edició del *Bon-Dia* del 31 de gener del 2017 i, també, el 20 de desembre del 2016, Toni Martí ens ha portat de la por de la *monaquitziació* a una hispanització cada dia més evident.

Sobta així que ara, de cop i volta, els portaveus del partit liberal descobreixin que l'any 2015 les forces de seguretat espanyoles van penetrar a Andorra per xuclar informàticament informació confidencial d'una

Madrid marca el guió legislatiu i fa la llista dels nomenaments del Govern d'Andorra

entitat bancària andorrana. Diu la premsa que el president del grup parlamentari liberal preguntarà al Govern –el novembre del 2018!– què hi ha de cert en aquest afer.

Sobta perquè el que ara pregunten jo ja ho vaig explicar públicament, en un reportatge documental retransmès per la televisió catalana, el juliol del 2017.

Un reportatge a l'estrena del qual, a Barcelona, havien assistit un batlle i una secretària judicial d'Andorra.

I també cal dir que després d'escoltar la meua explicació pública denunciant la violació de la sobirania andorrana el cap de Govern Toni Martí no es va pas preocupar per buscar-ne els res-

ponsables, sinó que va encomanar un informe per veure si em podia denunciar als tribunals... per haver explicat la veritat.

Han passat quinze mesos, per la qual cosa no li devien pas aconsellar d'intentar portar-me davant la justícia.

Val a dir que ho tenia complicat: jo només havia explicat la veritat que ell intentava amagar.

Es confirma tanmateix que n'hi ha que tenen un ego tan desmesurat que han perdut el sentit del risc i de la cautela.

També he de reconèixer que amb Toni Martí al davant del Govern d'Andorra la falsedat i la certesa es confonen, els fets i les tergiversacions es barregen, les dades i les opinions es bifurquen. Mai no sabem si anem pel bon camí o estem al caire del precipici.

El país es troba en la necessitat de plantejar-se on és la línia divisòria entre el que és normal i el que és DA.

Ens refusem a la lenta asfíxia d'una política assentada en la mentida. Una mentida cínica que és profundament totalitària, per molt que la embolcallin i disfressin.

La mentida esclafa l'esperança i boicoteja el debat sobre el que volem i el que necessitem.

Va sent hora d'adonar-nos que les lleis no són interpretables segons els interessos personals. I cal reivindicar una dignitat institucional cada dia més malmesa pel capteniment servil vers el patró espanyol de torn.

Necessitem una perspectiva de futur que ens doni esperança.